

ARHIEPISCOPIA ROMANO-CATOLICĂ BUCUREȘTI

Str. G-ral Berthelot 19, 010164 București (RO)

Tel. +40 21 2015400 - Fax +40 21 3121207

secretariat@arcb.ro

București, 24.07.2017

Nr. 228

**DOMNULUI MIHAI TUDOSE
PRIM-MINISTRU AL ROMANIEI**

STIMATE DOMNULE PRIM-MINISTRU,

Arhiepiscopia Romano-Catolică București a luat act de recente declarații ale dl. Lucian Romașcanu, Ministrul Culturii, referitoare la clădirea ilegală Cathedral Plaza. Considerăm că declarațiile Ministrului încalcă grav **principiile constituționale, mecanismele democrației reale, ale statului de drept, sfidează legile care guvernează Statul Român și subminează interesul public prin susținerea unor interese pecuniare private.**

Înalta demnitate de Prim-ministru al Guvernului României cu care ați fost învestit aduce cu sine atât respectul datorat Dumneavoastră ca șef al instituției pe care o conduceți, cât și responsabilitatea pentru actele guvernării și pentru poziția publică și actele membrilor cabinetului.

Am ascultat cu atenție discursul Dumneavoastră rostit cu ocazia investirii, apreciind în mod deosebit principiile care s-au desprins explicit sau implicit din acesta: **supremația Constituției și a legii, prioritatea interesului public, profesionalismul, integritatea morală și transparența în exercitarea demnității publice.**

În situația creată **vă solicităm demiterea Ministrului Culturii din funcția încredințată.**

Într-o poziție asumată public, în cadrul emisiunii „În fața ta” a postului de televiziune Digi24 din data de 17.07.2017, dl. ministru Romașcanu a făcut o pledoarie pentru menținerea clădirii ilegale denumită Cathedral Plaza, dovedind fie necunoașterea domeniului protecției monumentelor istorice și a cerințelor statului de drept (obligativitatea executării unei hotărâri judecătorești) - ceea ce este grav -, fie ignorarea totală a acestora - ceea ce este și mai grav.

Considerăm că solicitarea Arhiepiscopiei nu este lipsită de temei, așa cum vom arăta, de altfel, în cele ce urmează.

Astfel, în cursul intervenției sale, **domnul ministru a făcut afirmații grave** cu privire la motivele pentru care este **blocată punerea în executare a hotărârilor judecătorești** privitoare la construcția ilegală Cathedral Plaza, afirmând pe de o parte că pentru executarea hotărârii ar fi nevoie de un aviz administrativ al ministerului – „*Demolarea trebuie avizată de Ministerul Culturii*” (prin Direcția pentru Cultură a Municipiului București, Comisia pentru Monumente) iar pe de alta că „*ar fi*

culmea” să se execute hotărârea de desființare a clădirii.

In ambele ipostaze ministrul culturii se situează în afara legii și face jocul proprietarului clădirii ilegale, ale cărui argumente le-a preluat fără a le decela față de realitatea juridică și tehnică.

Reamintim că referitor la clădirea Cathedral Plaza justiția națională a dispus în favoarea Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București admiterea a numeroase acțiuni, cele mai importante fiind cea prin care **s-a dispus anularea irevocabilă a autorizației de construire** (decizia civilă nr. 1989/2010 a C.A. Suceava), cea prin care s-a dispus **obligarea Guvernului României la demararea procedurilor prevăzute de legea nr. 33/1994 privind exproprierea** în legătură cu acest imobil și cea prin care **s-a dispus desființarea construcției, urmată de refacerea parcului public existent anterior construirii** (sentința civilă nr. 2520/2012 a Tribunalului Dâmbovița).

Întrucât o putere a statului – cea judecătorească și-a spus irevocabil cuvântul prin dispunerea demolării, **este inacceptabilă ipoteza lansată de Primarul municipiului București și preluată și susținută de Ministrul Culturii, dl. Romașcanu, în sensul de a se aviza administrativ măsura dispusă de instanță, întrucât o astfel de acțiune ar reprezenta o ingerință nepermisă a puterii executive în sfera de competență a puterii judecătorești, o adevărată cenzură administrativă a măsurii dispuse irevocabil.** Dacă am urma ipoteza amintită s-ar ajunge la concluzia că emiterea unui aviz administrativ negativ ar putea lăsa fără efecte, golind practic de conținut, demersul judiciar și dispoziția dată de instanța de judecată. O astfel de ipoteză este **inadmisibilă într-un stat de drept.**

Executarea hotărârilor judecătorești este o obligație a autorităților, cu atât mai pregnantă cu cât acestea trebuie să constituie un model al statului de drept, iar executarea hotărârii este parte a procesului civil.

Concluzia legală care se impune este aceea că **pentru punerea în executare a hotărârii de desființare a clădirii Cathedral Plaza nu este nevoie de niciun aviz al ministerului sau al unui serviciu deconcentrat al acestuia, poziția dlui ministru fiind în afara legii.**

Ministerul Culturii este responsabil cu paza, protecția, conservarea și punerea în valoare a monumentelor istorice, nu a clădirilor care afectează monumentele istorice. Se pare că noul Ministru al Culturii nu a înțeles scopul și rolul ministerului și al domniei sale în aceasta privință.

În mod concret, am primit cu vădită surprindere **poziționarea neechivocă a ministrului culturii, dl. Lucian Romașcanu, pe baricadele susținerii implicite sau chiar explicite a ilegalităților comise prin violarea legilor privind protecția monumentelor istorice și a legii construcțiilor prin construirea imobilului intitulat Cathedral Plaza.**

E de neînțeles concluzia la care a ajuns dl ministru cum că *ar fi culmea* să se execute hotărârea de desființare, acesta apreciind că ar fi o problemă fiindcă există un proces pe rol în care se cere intrarea în legalitate a clădirii (omîțând să arate că în același proces Ministerul Culturii solicită respingerea cererii de intrare în legalitate, iar Arhiepiscopia cere emiterea actului de respingere a

intrării în legalitate). Însă, decizia irevocabilă nr. 2520/2012 arată neechivoc că **desființarea clădirii este singura măsură posibilă pentru înlăturarea afectării Arhiepiscopiei și revenirea la starea de legalitate!**

Ministrul Culturii dovedește că **nu cunoaște sau ignoră dispozițiile legale** privind avizarea desființării unor construcții **confundând sau eludând normele** care se referă la procedurile necontencioase, adică acelea în care însuși proprietarul unei clădiri monument istoric cere desființarea acesteia. Doar în acea ipoteză se poate vorbi de întocmirea unui dosar complet de către proprietar, întrucât norma este dată în scopul prevenirii demolării abuzive a unei clădiri monument istoric sau a uneia situate în zonă construită protejată de către proprietarul acesteia.

În cazul unei dispoziții a unei instanțe de judecată ipoteza abuzului este exclusă, ca urmare **este exclusă și procedura de întocmire a unui dosar de către proprietar**. Ceea ce se execută și nu se discută este hotărârea judecătorească, aspect pe care un ministru ar trebui să îl cunoască pe deplin.

În momentul de față, autoritatea executivă a capitalei - Primarul General, nu numai că nu pune în aplicare sentința care îl obligă la desființarea construcției și refacerea parcului, dar încearcă prin toate mijloacele să împiedice un astfel de deznodământ și se pare că a găsit în actualul Ministru al Culturii un sprijin pentru demersul său ilegal.

Dl ministru Romașcanu, deși afirmă faptul că ar cunoaște extrem de bine situația clădirii, afirmă fără niciun suport că „întreaga situație a acelei clădiri este ciudată” fiindcă proprietarul a construit „în baza unei **autorizații de construcții emise de un organ, de o autoritate a Statului Român, abilitată cu acea putere**”.

Această afirmație este contrazisă de Decizia Curții Constituționale nr. 822/2008 și de Decizia irevocabilă nr. 1989/2010 pronunțată de Curtea de Apel Suceava care au stabilit că **autoritatea emitentă nu avea această competență!**

Sesizat cu problema legalității procedurii de autorizare, Parlamentul României, printr-o comisie specială a Senatului a analizat situația iar Raportul final a fost votat în unanimitate. Conform hotărârilor Parlamentului (Hotărârea nr. 40/2006 și Hotărârea nr. 5/2007), s-a constatat **existența unor grupuri de interese care au pus presiune pe organele administrative în scopul obținerii autorizației pentru realizarea acestui proiect**. Autorizarea clădirii s-a realizat în aceste condiții prin mijloace de **presiune și corupție**, la dosar existând chiar și un act întocmit în două exemplare cu același număr, la aceeași dată, unul având anumiți parametri urbanistici și care este aprobat și ștampilat de Consiliul General al Capitalei și altul cu alți parametri (utilizați la autorizare) dar care nu mai poartă ștampila Consiliului (adică un fals). Multiplele ilegalități ale proiectului au fost analizate de Inspectoratul de Stat în Construcții, însă, datorită presiunilor exercitate și a înlocuirii conducerii acestuia, ele au rămas fără niciun rezultat.

În mod surprinzător și dovedind că există un contact cu proprietarul clădirii ilegale, dl ministru Romașcanu afirmă că „*demolarea se pare că este mult mai periculoasă pentru monumentul de lângă decât întreaga construcție*”. Această falsă alarmă este vehiculată de proprietarul clădirii ca o marotă

menită să sperie necunoscătorii, nespecialiștii în domeniul construcțiilor, încercând să acrediteze ideea ca răul odată făcut nu mai poate fi îndreptat și trebuie acceptat ca atare. Dl ministru nu are nici un argument tehnic sau juridic care să îi susțină această poziție exprimată public pentru a genera un curent de opinie bazat pe prestața pe care o prezintă un reprezentant al guvernului care face o astfel de afirmație alarmistă. Realitatea este că Arhiepiscopia a depus la Primăria Municipiului București un studiu executat de o firmă independentă care atestă faptul că luându-se măsurile de protecție uzuale, demontându-se Cathedral Plaza, nu există nici un risc pentru Catedrală sau pentru alte clădiri din zonă. De altfel, la nivelul actual al tehnologiei apare curios să afirmi că demolarea unei construcții ar putea reprezenta un pericol de neînălțurat pentru clădirile vecine!

Ministrul Romașcanu afirmă că: „Am discutat cu Primăria și Primăria a spus «da, într-adevăr, este nevoie de aceste documente, pe care (numai) proprietarul este în măsură să le dea»”, ceea ce arată nu numai înțelegerea/intenția comună în sensul de a nega evidența legii ci și **o rezoluție expresă de a bloca pe criterii false punerea în executare a hotărârii judecătorești**, ceea ce îl plasează în poziția de susținător al clădirii ilegale, situație în vădită contradicție cu propriile atribuții de serviciu și cu conduita adoptată de minister în perioada anterioară actualului ministeriat.

Astfel, Ministerul Culturii în 2014 a formulat cerere de intervenție în dosarul în care s-a dispus anularea autorizației de construire, a cerut apoi Primarului General să ia măsurile necesare pentru revenirea la starea de legalitate prin desființarea clădirii și a formulat cerere de intervenție în dosarul în care se cere intrarea în legalitate, **solicitând să fie respinsă această cerere a proprietarului clădirii**. Poziția exprimată acum în mod public explică de ce în ultima perioada reprezentantul ministerului nu s-a prezentat în instanță și nu a formulat obiecțiuni la rapoartele de expertiză, situație care trebuie analizată cu maximă atenție, **statul nefiind apărat în această cauză**, fiind încălcate obligațiile de reprezentare cu bună credință și în scopul pentru care există acest minister – acela de a proteja monumentele istorice, nu de a le vătăma prin acceptarea complice a ilegalităților anterioare și a demersurilor de eschivare ale Primarului General al Municipiului București.

Ministrul Romașcanu recunoaște că demolarea „**Este blocată procedural pentru că avem nevoie de toate actele pentru a permite...**”. Am dori să cunoaștem care este poziția Ministerului Justiției în această problemă și cu privire la această atitudine a Ministerului Culturii. Acesta pretinde fără niciun suport că ar fi nevoie de toate actele pe care le are doar actualul proprietar, în condițiile în care nu este necesară decât hotărârea judecătorească de demolare iar toate planurile clădirii se află la dosarul de autorizare a construcției, adică la Primăria Municipiului București.

Poziția actualului ministru ignoră cu desăvârșire interesul public, reprezentat atât prin definirea legală a protecției monumentelor istorice cât și a exercitării activității de cult ca fiind în interes public, cât și de protestele vehemente ale miilor de bucureșteni, memoriile semnate de peste 150.000 de cetățeni (depuse inclusiv la Președinția României), prin care s-a cerut revenirea la starea de normalitate prin desființarea clădirii și refacerea parcului public.

Situația acestei clădiri ilegale a devenit atât de gravă încât Parlamentul European a adoptat cu 484 de voturi Rezoluția nr. 0054/2007 prin care a cerut în mod direct României să ia masuri față

de autorizarea ilegală și să înlăture această ilegalitate, iar Departamentul de Stat al SUA a realizat o monitorizare serioasă a situației existente.

Toate cultele religioase din România au protestat împotriva clădirii și au sprijinit explicit poziția Arhiepiscopiei Romano-Catolice București. Aceeși este situația și în privința celui mai înalt for științific din România - Academia Română -, precum și a numeroase ONG-uri, personalități publice, oameni de cultură și de artă.

Prin urmare, care sunt interesele susținute de dl ministru Romașcanu? În mod evident nu interesul public, ci cel financiar, al unui investitor privat care a ales să cumpere un imobil a cărui autorizație era deja desființată, a cărui demolare era deja dispusă irevocabil, investitor care a apreciat public că ar putea influența prin politicile sale deciziile administrative în scopul reautorizării frauduloase a construcției.

Având în vedere aspectele semnalate, punând în balanță interesul public real, apărât prin decizii irevocabile ale justiției române, susținut prin voința a peste 150.000 de cetățeni, a unui întreg cult religios și de toate celelalte culte din România, de organisme naționale și internaționale, cu interesul privat al unui singur proprietar al bunului ilegal, vă solicităm demiterea Ministrului Culturii, dl Lucian Romașcanu, care a dovedit lipsa imparțialității, intenția de a ignora deciziile judecătorești și a promovat o falsă imagine necorespunzătoare unei bune guvernări. O astfel de măsură este necesară pentru menținerea încrederii publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea autorităților și instituțiilor publice pe care le reprezintă persoana ajunsă la rangul de ministru.

Totodată, având în vedere importanța deosebită a acestei probleme **vă solicităm să precizați în mod expres și neechivoc dacă poziția exprimată de dl. Lucian Romașcanu reprezintă poziția oficială a Ministerului Culturii și a Guvernului României, această problemă de interes public neputând fi lăsată într-o stare de ambiguitate.**

Cu înaltă considerație,

Dr. Ioan Robu
Arhiepiscop Mitropolit de București

Dr. Cornel Damian
Episcop auxiliar
Vicar general